

[Finansministeren.]

af hans fremtidige lavere indkomst, i de tilfælde, hvor indtægtsnedgangen skyldes, at han på grund af alder opgiver sin stilling eller sit erhverv.

Nu vil jeg gerne give tinget en række oplysninger. Det ærede medlem hr. Poul Møller har fået disse oplysninger i udvalget. Efter det ærede medlems udtalelser her før på talerstolen måtte man få den opfattelse, at han havde glemt de oplysninger, han havde fået, ellers havde det ærede medlem ikke talt sådan. Det skuffede mig egentlig, at det ærede medlem på en — jeg synes — agitatorisk vis udlagde det, som om det var en uhyre let opgave at gå til. Det, der er sandheden, er, at i udvalget havde vi alle indtryk af, at de ærede medlemmer hr. Poul Møller og hr. Foged efter min redegørelse faktisk akkviescerede ved den ordning, der er foreslået i betænkningen. Jeg erkender, at vi altså har fået et forkert indtryk, men jeg synes, at når sagen ligger således, burde det ærede medlem have været lidt mere stille i sin argumentation her i dag.

Den første forudsætning for, at man kan udarbejde lovregler på dette område, er, at kredsen af de personer, som lovreglen skal gælde for, klart kan afgrænses. Det ærede medlem var selv inde på at nævne enkereglen.

I den gældende lovgivning har vi to eksempler på, at personer kan beskattes af deres fremtidige indkomst. Jeg tænker her på bestemmelserne om tilflyttere fra udlandet og om den skattnedsættelse, der efter statsskatteloven kan indrømmes enker ved den første skatteansættelse efter mandens død. Det er forholdsvis enkelt at afgøre, hvem der er tilflyttere, og hvem der er enker. Derimod vil det være langt vanskeligere at afgøre, hvem der bør nyde godt af de nu påtænkte regler. Det kan vel ikke være meningen, at de alene skal kunne bruges af tjenestemænd og funktionærer, der går på pension. Det ærede medlem hr. Aksel Larsen var inde på, at i og for sig kan man sige, at disse grupper bedst kan forudse deres afgang. Også en landbruger, der sælger sin ejendom, eller en forretningsdrivende, der afstår sin virksomhed, måtte vel have krav på skattnedsættelse, hvis han opgiver sit erhverv

på grund af alder og får lavere indkomst. Jeg kan imidlertid ikke se, hvordan man i praksis skal kunne fastslå, at en person endeligt har opgivet at drive erhverv. Det sker jo ofte, at en lidt ældre erhvervsdrivende, der har solgt sin virksomhed, efter nogen tids forløb køber en ny. Det skal han absolut have lov til. Hvis han så igen opnår en højere indtægt, skal man så berøve ham den skattelempelse, som han tidligere har fået? Hvis man ikke vil det, skal han så igen have lempelse, hvis han senere sælger den nye virksomhed? Det forekommer også ret hyppigt, at tjenestemænd og funktionærer efter kortere eller længere tids forløb supplerer pensionsindtægten med ret betydelige ekstraindtægter. Det er navnlig almindeligt, hvis pensionsalderen er lav. Disse ekstraindtægter kan så senere falde bort på grund af den pågældendes alder eller svagelighed. Også i disse tilfælde må man tage stilling til, hvornår der skal gives skattnedsættelse.

Alt dette har jeg forklaret i udvalget, alt dette ved det ærede medlem hr. Poul Møller. Havde det så ikke været rimeligt, at det ærede medlem her allerede i første omgang havde erkendt, at det ikke så let lader sig konstatere, om en mand på grund af alder holder op med at have indtægt, som at en kvinde er blevet enke, eller at der er tale om en tilflytter?

Men selv om man ser helt bort fra disse vanskeligheder ved at afgrænse kredsen af de personer, der bør have skattnedsættelse, kommer man jo ikke uden om at tage stilling til, hvordan man skal opgøre skattnedsættelsens størrelse.

Hvis en skatteyder sælger sin virksomhed, vil han i salgsåret ofte opnå en betydelig fortjeneste. Han kan f. eks. sælge varelager, maskiner og inventar til priser, der væsentligt overstiger de bogførte værdier. Fortjenesten vil i disse tilfælde meget ofte fremkomme, fordi skatteyderen i sin skattepligtige indkomst for tidligere år på disse aktiver har fradraget afskrivninger, der ved salget viser sig at have været for store. Den skattepligtige fortjeneste, der konstateres i salgsåret, er således resultat af, at de tidligere års skattepligtige indkomster i virkeligheden har været for lave. Hvis en skatteyder kan begære sig beskattet af sin fremtidige indtægt, når han har solgt sin virksom-